

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piata mare Nr. 22. — „Gazeta“ are:
Martia, Joul'a si Sambat'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a ferie garmendu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramite.

Nr. 9.

Joui, 22 Ianuariu | 3 Februaru

1881.

Cu 1 Ianuariu st. v. 1881 s'a inceputu unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fôiei nôstre, a grabi cu inoirea abonamentului.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele d-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprôpe* de locul, unde locuiescu.

„Gazeta Transilvaniei“ apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.

Pretiulu abonamentului la „Gazeta Transilvaniei“ este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siese luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siese luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siese luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siese luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Brasiovu 15/27 Ianuariu.

Timpulu inaintéza cu pasi rapedi, trece si nu se mai reintôrce niciodata, si acel'a, care la incheierea unei dile trebuie se 'si dica cu intristare: „Diam perdidu“ (Diu'a o am perdutu) marturisesce totodata, cà a perdutu ceva, ce nu se mai pôte repará.

Vieati'a unui poporu consta numai dintr'unu lantiu infinitu, a caruia verige le forméza spatiulu de timpu, din care se compune vieati'a individilor. Déca prin urmare in sinulu unui poporu cei mai multi voru fi siliti se esclame: „Diam perdidimus“! (Amu perdutu diu'a), atunci si totalitatea, poporul, a perdutu ceva ce nu se mai pôte repará. Se nu ne insiele parerile false, cari sustienu, cà de acolo, cà vieati'a unei natiuni se numera dupa dieci si sute de ani, ar' urmá cà unu anu, séu o luna, séu chiaru o di perduta n'ar' insemná nimicu la unu poporu: Óre secolele nu se compunu din ani si anii din dile?

Cetitorii nostri voru fi intielesu deja, cà unde voimu se batemu. Suntemu ingrijati cà nu se intrebuintéza timpulu destulu de bine pentru pregatirile, ce trebuie se le facemu iu ajunulu lupteloru, cari ne astépta in anulu acest'a.

Si intr'adeveru, déca este cà se ne reculegemu fortiele, spre a le pune cu indoita energia in serviciulu causei nôstre drepte, apoi nu mai este ertatu se perdemu nici o óra, necum o di. Ce s'a lucratu pèna acuma pentru organizarea nôstra electorala, ce pregatiri serióse s'au facutu pentru viitóra conferentia, care va avé a decide asupra atitudinei politice a poporului romanu din Ardélu?

Acést'a este inca unu secretu alu comitetului centralu electoralu din Sibiu, care dealmintrea, dupa cum s'a disu, „si-a facutu de multu datori'a.“

Pèna aci tóte ar' fi frumóse. Se nasce inse intrebarea, cà óre este bine, este consultu, este folositoriu cà comitetulu din Sibiu se se acopere c'unu velu atátu de desu alu secretului, chiaru si intr'o afacere de simpla pregatire pentru tienerea unei adunari electorale? Si óre aceia, cari voiescu se le faca tóte in tacere, credu cà este mai bine cà Romanii se afe din diarele Kossuthiane cam ce au de gandu d-loru? Cum vine de fačia de aceste diare nu se pastréza secretulu?

„Egyetértés“ ne spunea mai deunadi, cà comitetulu din Sibiu voiescu se convóce o conferentia generala electorala in lun'a lui Martiu a. c. Acést'a scire nu s'a desmintitu de càtra foile romane din Sibiu, cari amendoue a reprezentanti comitetu si trebuie se scie priu urmare ce se petrece in sinulu lui. Asiadér' scirea aceea trebuie se fia adeverata.

Déca este asia apoi cum vine cà pèna acuma n'amu aflatu nimicu, nici despre diu'a intrunirei conferentiei, nici despre modulu convocarei ei. Ori-cà comitetulu din Sibiu este indiferentu fačia de cestiunea, cà cine va representá pe alegétorii romani in viitóra conferentia?

Acést'a nu-o potemu crede, de aceea trebuie se ne miramu si mai multu de tacerea comitetului, care nu trebuie se ignoreze, cà cea mai mare dificultate este si remane compunerea conferentiei pe o basa, care in adeveru se represente vointi'a si dorintiele totalitatii alegétoriloru romani.

Nu amu esperiatu óre destulu càtu de reu este de a lasá tóte pèna in momentul din urma si de a improvisá apoi adunari pe apucate, in cari nu pôte domni decátu confusiunea cea mai mare de idei?

Cluburi séu comitete electorale s'au formatu pèna acuma càteva prin tiéra. Fi-va destulu cu aceste? Nu este din contra necessariu cà asemenea comitete se nu lipsésca de nicàiri? Séu déca comitetulu din Sibiu crede, cà formarea de cluburi electorale nu e inca oportuna in impregiurile actuale, de ce nu o spune acést'a de timpuriu, aratandu motivele pe cari se baséza?

Nu scimu déca si candu ni se voru dá desluserile necesare; datori'a inse ne impune se priveghiamu cà nu scimu diu'a si or'a. Se fimu prevedietorii cà cele cinci fecióre intiepte din Evangelia, cari luandu caudelele loru spre intimpinarea mirelui au luat si oleiu in vase.

Cronic'a evenimenteloru politice.

La République française, organulu d-lui Gambetta, serie urmatórele in privinti'a cestiunei turco-grecesci: Cestiunea grecésca va trebui se se întórca càtu de curédu éra si in ogasulu din care a fostu scósa si se devina éra si cea ce a fostu dela conferinti'a din Berlinu incóce: „O cestiune européna“. Grecii voru asteptá cu pacientia si incredere rezultatulu silintieloru, ce 'si va pune diplomati'a puteriloru europene pe langa Pórt'a otomana, care judecandu in cele din urma situatiunea cu-o mai mare justetia, nu va intardiá multu timpu de a satisface dorintiele Europei. Vederemo!

Diu Atena, se scrie, cà entusiasmulu grecescu s'ar' fi demolitu fórté tare in timpulu din urmá. Se dice, cà in cele din urma totu voru renuncia Grecii de buna voia la Ianin'a, precum a renunciatu vulpea din fabula la struguri. Acésta scire se baseza pôte pe impregiurarea, cà deputatii din provincia nu s'au grabitu se asiste la redeschiderea camerei, conchiamata pentru Joiea trecuta, care a trebuitu se fia amanata pe Luni.

Intr'aceea din Parisu se anuncia, cà aci politic'a guvernatorulu amenintia de càteva dile incóce de a lua éra si turnura filelenica. In adeveru „La République française“ si „Les Débats“ facu imputari d-lui Barthélemy-St. Hilaire in privinti'a politice, ce urmarescu in cestiunea orientala. — La acésta scire au datu ansa de siguru tendintiele, ce se manifesta de càtu-va timpu incoce prin sferele oficiali din Paris de a-se apropiá totu mai tare de guvernulu anglésu. De sine se intielege, cà asemenea sciri voru face pe Greci se perseveréze cu atátu mai tare pre langa revindicatiunile, ce urmarescu.

Marele fiasco, ce l'a avutu guvernulu anglésu in procesulu intentatu d-lui Parnell et consortes. a facutu pe Irlandezi si mai cutezatori, de càtu erau pèna aici. In „Kork“ s'a facutu Mercuri sér'a unu conductu de tortie, la care au luat parte aprôpe 7000 de persóne, in onóra victoriei réportate de Parnell si conso-

cii sei asupra asupritoriloru anglo-sazoni in procesulu pertractatu in Dublin. Acestu evenimentu a fostu serbatu in orasiere irlandeze cu iluminatini, conducturi de tortie, focuri artificióse si cu alte manifestatiuni entusiastice.

In camera din London se desbate proiectulu de lege asupra mesurorulu coercitive de luat in Irland'a. Despre primirea acestui proiectu de lege nu mai pôte fi indoieála, deórace insusi Iohn Bright (cet. Brait) unulu din corifeii partidulu radicalu in Angli'a a vorbitu in favóra lui. Dupa una din dispositiunile acestei legi trebuie se se de in facare luna parlamentulu unu raportu despre toti arestatii loru. Dispositiunea despre cassarea juriului in Irland'a a fostu delaturata numai in urm'a energicei interventiuni a d-lui Bright, care a amenintiatu cu esirea s'a din ministeriu in casulu, candu camera ar' primi aceea dispositiune.

La 27 Ianuariu c. Prelatii rom.-catolici ai Irlandei au tienutu in Dublin o adunare, in care au luat càteva resolutiuni relative la cestiunea agraria. Intr'un'a din aceste resolutiuni se dice, cà actual'a lege agrara din Irland'a este periculósa pazei si fericirei poporului si cà nu se va puté ajunge la o incredere reciproca intre diversele clase de càtu numai, dupa ce se va supune la o reforma radicale intrég'a legislatiune agrara de astadi. O alta resolutiune desaproba órice legi neresolute privitorie la acést'a cestiune vitale si esprime convictiunea, cà nesce asemenea legi, ori càtu de bune ar' fi tendintiele lor, departe de a pune capetu nemultamirei generale, voru mai mari inca reulu ce existe si voru conduce la o agitatiune si mai inversunata decátu cea de pèna aci. Presentarea in parlamentu a unei legi agrarie, basate pe principiile de dreptate fačia de toti, va fi semnalulu, care va readuce in spirite pacea si in tóte clasele societatei siguranti'a.

Comparatiune intre Maghiarii din Romani'a, si intre Romanii din Ardealu si Ungari'a.

Diarele maghiare, si mai vértosu cele din Clusiu. comparéza cu predilectiune positiunea politica a Maghiariloru, cari traiescu in Romani'a, cu aceea a Romaniloru din Austro-Ungari'a afirmandu, cà noi aici in statulu ungaru nu avem cuventu a pretinde drepturi nationale mai estinse, de càtu recunósce Romani'a Maghiariloru de acolo.

Diuaristic'a romana de multu tempu a incetatu a se demite in polemii nationale si politice cu diarele maghiare din Transilvania, pentru-cà le tiene de incapabile de a recunósce sinceru adeverulu istoricu si de a judecá fara pasiune asupra importantiei principiiloru de egal'a indreptatire nationala.

Urmatórele sire prin urmare nu sunt indreptate la adres'a pressei maghiare, ci la persóne de acele din mediloculu populatiuniloru austro-ungare, cari nu sunt orbite cu totulu de siovinismulu nationalu si de interese suprematistice:

1. Noi Romanii austro-ungari, „dela vladica pèna la opinca,“ pastramu o traditiune eredita din generatiune in generatiune, cà suntemu descendenti aceluor colonie antice romane, pe cari imperatoarele Traianu la 105 d. Chr. le-a adusu in numeru extraordinariu de mare aici, spre a trage intre Scithii si Sarmatii din nordulu Panoniei si Daciei si intre provinciile romane balcanice si illyrice unu cordonu etnograficu puternicu. Cultur'a superiora romana si-au asimilat'o cu usiurintia resturile populatiunei dacice, cari au preferitu a remané cu noulu elementu latinu, aici, de càtu a emigrá spre cealalta lume slava din giurulu Daciei. Acésta traditiune natiunala a Romaniloru din tóte partile Daciei vechi (cari traiescu astadi sub sceptrulu a patru monarhi) este confirmata prin istori'a uni-

versala, scrisa de cei mai ilustrii scrutatori istorici vechi si moderni ai gintei latine, germane si slavone, si documentata prin limb'a, portulu, si dati-nele nostre.

Pe noi ne-a aflatu atatu invasiunea lui Attil'a, catu si ceea a Arpadiloru aici in tierra cu institutiuni politice, finantiare si justitiarie proprie. Legile emise de S. Stefanu arata, care parte considerabila din acelea institutiuni este adoptata in legislatiunea noului elementu, venitu din Asi'a.

Nu este vin'a nostra, ca astadi S. Stefanu e consideratu de catre descendentii sei de omu stupidu.

Maghiarii din Romani'a la rindulu lor au imigratu in Moldov'a, o parte pe tempulu lui Dozsa, ca se nu fia mutilati de urechi, de mani, ori ca se nu fia torturati in altu modu de seniorii loru Secui; alta parte a fugitu de militarisarea confiniara pe tempulu Mariei Theresiei; si au fostu primiti si colonisati. Ei au aflatu acolo institutiuni romanesci, si s'au acomodatulu, cumu se acomodeza s. e. emigrantii germani institutiuniloru anglo-americanu. — Restulu Maghiariloru de acolo este populatiune flotanta imprastiata pe totu teritoriulu Romaniei, care s'a dusu in Romani'a pentru asi agonisi pauca de tote dilele, ce acasa in „patri'a maghiara“ i-a lipsitu.

Noi Romanii austro-ungari suntemu aici mai mai multi de catu Grecii in Grecia, de catu Olandesii in Oland'a, de catu Danesii in Danemark'a, noi suntemu celu mai compactu elementu pe teritoriulu locuitu si cultivatu de noi; — numeramu peste trei milioane — fara „Gentlemanii“ renegati.

Maghiarii in Romani'a variaza intre 40-50,000 adeca: patru dieci pana la cinci dieci mii.

Romanii din Anstro-Ungari'a dau statulu mai bine de 50.000 luptatori in armat'a comuna, si vre-o 20.000 in reserva adeca trei corpuri de armata.

Maghiarii din Romani'a nu punu la armat'a romana nici macaru unu pelotonu.

Contributiunile Romaniloru austro-ungari la visteri'a statulu facu aprópe la 15 milioane florini; contributiunile Maghiariloru din Romani'a potu fi atatea mii, in celu mai bunu casu. Si asia merge proportiunea in tote.

2. Spre a arata lumei civilisate, cu ce doctrine absurde trebuie se se lupte Romanii austro-ungari, aici unu exemplu: Unu poetu maghiaru D. M. Jokay, Redactorulu lui „Hon“, a facutu inventiunea: ca Romanii din Moldov'a sunt maghiari romanisati si ca Ciangaii sunt remasitiile neromanisate ale Maghiariloru de acolo. A fostu destulu atata, ca toti Romanii din Austro-Ungari'a si Romani'a se fia declarati de maghiari romanisati, a caroru remaghiarisare ar' fi unu dreptu alu gintei maghiare si alu Regelui maghiaru. Dupa Jokay sau sculatu si altii ca Rhely, Solyom-Fekete, Koos s. a. voindu a dovedi, ca Romanii de pe la Dev'a, Naseudu, de prin Maramuresiu nu sunt decatu Maghiari romanisati. Cam deodata cu aceste poruri fanaticu au inceputu ase nascoci proiectu dupa proiectu de maghiarisare de catre functionarii publici, professorii, literatii, clerulu maghiaru etc. cu o furia nebunesca. Ei in escesulu loru de zelu nici acea intrebarea nu si-au pus'o, ca ore in ce modu s'au potutu romanisa 8 milioane de Maghiari? Cuvinesu, ca cele optu milioane se se reintorca, ori cele cinci, remase cu tipu asiaticu, se se imitez? Celu puçinu dupa principiile parlamentarismulu ar trebni ca minoritatea se se supuna majoritatii.

3. „Kelet“ ne pune intrebarea; Ce ar' dice D-lu Rosetti, deca in Moldov'a ar' esiste o scola media rom. catolica maghiara, in a carei sala ar' figura portretele regiloru maghiari Ludovicu celu mare, Mateiu etc., pre cumu figura in scol'a din Brasiovu portretulu lui Mihaiu Vitezulu? Séu ce ar' dice, deca copii ar' portá stéguri si cacule maghiare, precumu porta copii brasioveniloru chipii cusute cu culori romanesci? Respunsulu nostru, fara de a fi autorisati de D-lu Rosetti, este urmatorulu: Romanii nu potu avé nimicu in contra, deca Ciangaii din Moldov'a ar' infiintia pe speleloru o Scola secundara in Moldov'a; deca ei ar' onora pe barbatii eroi esiti din sangele loru prin portrete acatiate acolo si deca copii loru ar' purta caciula si stéguri cu triclorulu maghiaru. Romanii nu au frica de asemea lucruri, pentru-ca: consciint'a le este curata, maile nu le sunt manjite si sunt mai tari, decatu se se tema de asemeni chipuri si steguletie. Ba mai multu, Romanii au

toleratu, ca unu „Bukuresti Hirado“ se agiteze si in Romani'a pentru „ide'a de statu maghiaru.“ Romanii tolereza ca „Bukarester Tageblatt“ se faca propaganda in folosulu pangermanismulu politicu si economicu. — Romanii au toleratu unu diariu indigenu se propage russofilismulu. — Romanii tolereza protectiunea austro-ungara pentru biseric'a catolica, si ingerint'a superintendentiei reformate transilvane in afacerile luteraniloru. Romanii tolereza in fine, ca Asociatiunea ludoviciana se dispuna in afacerile educatiunei tinerimei catolice s. a. s. a.

Ajunge deocamdata atatu spre a documenta absurditatea parerii aceloru teroristi, cari ar' voi se ne puna pe noi trei milioane de Romani autohtoni din tierile coronei ungare pe aceeasi trepta cu cele 40,000 de Ciangaii imigrati in Romani'a.

Apelu.

catra onoratu publicu romanu.

Negur'a universala, ce acoperiea cerulu poporulu romanu din Ungari'a si Banatu, se sparse in anulu 1829 chiaru in partile resaritene ale patriei, si anume in regiunea Crisuluu negru, prin una stelisióra aprinsa de marele episcopu Samuilu Vulcanu, cu redicarea primuluu gimnasiu romanescu, in capital'a dominiuluu seu episcopescu si anume in orasielulu Beiusiu. Spre acestu scopu amintitulu Mecenate zidi edificiulu scoloi cu una redicatura, si depuse pentru lipsele invetiamentulu 35,000 fl. moneta conventionala. Pre atunci in acestu gimnasiu se instituiu numai patru clase, der' la anulu 1836, dupa ce mai largi edificiulu scolaru si mai adause catra cele 35,000 inca 40,000 fl. m. c. totu acelasu nemuritoru episcopu escoperá sistemisare: gimnasiulu cu doue clase normali si siese gimnasiali, accentuandu in literale fundamentali, ratificate si confirmate de regele Ferdinandu V, ca acestu gimnasiu ilu institue mai alesu pentru romani „prae primis vero in utilitatem et culturam nationis valachicae, opis et culturae omnino indigae“ era pre fruntariulu edificiuluu inserise „Educationi juventutis huius provinciae.“

Estu-modu dotatu si sistemisatu stete acestu gimnasiu, unicu romanescu in Ungari'a, pana la anulu 1851, candu cu sistem'a noua trebni se se transforme si elu seu in gimnasiu inferioru cu patru, seu in gimnasiu superioru cu optu clase. Atunci, dupa consultari premerse, consessulu profesoralu sub presidiulu consiliariuluu scolasticu Iosifu Papp-Szilágyi, in presint'a si sub auspiciile episcopuluu Vasiliu Erdélyi, decise organizarea gimnasiuluu cu optu clase in sperantia, ca se va pute castigá unu modestu ajutoriu din fundulu studioloru, si asia urma in anulu 1852 deschiderea clasei VII si in 1853 a clasei VIII, candu se concesse si tineria esamenulu de maturitate (baccalaureatu.) Prin pre innalt'a resolutiune dto. 18 Septembrie 1853 confirmandu-se aredicarea gimnasiuluu la optu clase, i-s'a aplaciatu din fondulu studioloru unu ajutoriu anualu de 3530 fl. m. c., care l'a si primitu regulatu pana la finea anulu 1877, candu innaltulu ministeriu alu cultelor, sub cuventu, ca gimnasiulu are fundu suficiente pentru acoperirea lipseloru sale, detrase acestu ajutoriu, cu carele a pututu se subsiste pana acilea.

Din ratiociniile fondulu gimnasialu, cari se substeru in totu anulu la inaltulu regimu, este inse evidente, ca capitalulu fondulu cu finea anulu 1879 a fostu 112,751 fl. 37 cr. v. a., la cari in anulu curente primindu-se din legatulu episcopuluu Iosifu Papp-Szilágyi sum'a de 9930 fl., de presinte fondulu gimnasiuluu face unu capitalu de 122,681 fl. 37 cr. v. a., carele cu 6% aduce pre anu unu venitu de 7360 fl. 88 tr., din carele inse detragendu-se interesele, ce obvinu dapa unu capitalu de 20,000 fl., ca beneficiu de pane pentru scolarii miseri in intielesulu fondatiuniloru, spre acoperirea salarielor profesorali, a reparatiuniloru si altoru lipse gimnasiali remane numai unu capitalu de 102,681 fl. 37 cr. cu interese anuali de 6160 fl. 88 cr. Acést'a suma impartita intre 12 profesori gimnasiali, unu docente normalu si spelele gimnasiali, nu da unui profesoru nici 500 fl. la anu, adeca nici atata, catu are unu cancelistu de tribunalu!

Ce e dreptu, Ilustrisimulu domnu episcopu diocesanu, ca si fericitulu seu antecesoru, pentru ameliorarea sortei corpulu didacticu anualminte sucurge cu una suma grationala de 1000 fl., der' nici cu acést'a nu este asecurata subsistint'a profesoriloru si a gimnasiuluu, caci in intielesulu noului planu de invetiamentu, avendu se capete fia-care profesorulu aprobatu cate 1000 fl. pe anu, numai spre acestu

scopu se ceru anualminte 12,000 fl., apoi unde sunt spelele pentru reparatiuni, pentru completarea museuluu fisicalu, a colectiuniloru naturali, si a altoru medie de invetiamentu! Din aceste este evidente, ca in impregiarile de façia esistint'a acestui institutu nationale a devenitu problematica.

Onoratu publicu romanu! Prin aceste descriendu in liniamente principali istoriculu acestui gimnasiu si starea-i materiala, trebue se damu tributulu adeverulu amintindu, ca acestu institutu de invetiamentu a corespunsu pre deplinu scopulu seu, caci dela inceputulu esistintei sale pana in timpii de façia adunandu-se la sinu-i principalminte tinerimea romana, aici a avutu ocaziune pre langa invetiarea studioloru precise a se cultivá si perfectoná in limb'a materna, care este fundameutulu culturai fia-carui poporu, documentu spre acést'a ne este resultatulu, ca din acestu gimnasiu au esitu succesive barbatii, cari au ocupatu si inca ocupa positiuni respectabili in functiunile civili si bisericesci, si specialminte in societatea romana, de unde ni se impune sacr'a si nedispensabil'a datorintia, ca cu puteri intr'unite, se lucramu la asecurarea esistintei acestui unicu gimnasiu superioru nationalu in patria!

Nu este aci loculu se ne incercamu mai de parte a documenta si se facemu disertatiuni academice despre necesitatea instituteloru culturali si despre influint'a loru, ce au asupra veri-carui poporu, caci acestu adeveru a petrunsu de multu anim'a fia-carui romanu, care doresce in florirea natiunii sale: chiamarea si scopulu nostru este, ca dupa ce amu oglindatu stadiulu, in carele se afla gimnasiulu nostru, din carele, de n'ar' pute inainta, este peritu, se apelamu la caldura animei fratiesci, ca se sucurgeti cu ajutorie materiala pentru asecurarea lui, si acele se binevoiti a le inainta la adresa d-lui Demetriu Negreanu comerciantu, cassariulu comitetuluu institutu de inteligint'a romana din Beiusiu si giuru spre adunarea colectelor benevole, ca estu-modu inca, deca nu ne ierta sorta se infiintiamu institute noue culturali, celu puçinu se ne implinim datorint'a morala si nationala de a conservá ereditatea ce ne-au lasatu strabunii.

Ofertele maritimose se voru publica in diurnalele romane, era onoratorulu domni colectori se voru espedá adeverintie de primire si dea-dreptulu.

Beiusiu 14 Ianuariu 1881.

Comitetulu incredintiatu de inteligint'a romana din Beiusiu si giuru cu adunarea de oferte benevole pentru gimnasiulu romanescu din locu.

Petru Mihutiu m. p. directoru gimnasialu, presedinte.	Iosifu Romanu m. p. advocatu.
Vasiliu Papp m. p. protopresbiteru gr. or.	Demetriu Negreanu m. p. comerciantu, cassariu.
Augustinu Antal m. p. protopopu gr. c.	Ambrosiu Cretiu m. p. advocatu.
Vasiliu Ignatu m. p. advocatu.	Paulu Popu m. p. advocatu.
Teodoru Rosiu m. p. profes. gimnasialu, secretaru.	

Articulu d-lui Maiorescu din „Deutsche Revue.“

Anu disu ca vomu reveni la articulu ce l'a publicatu d. T. Maiorescu in brosiur'a periodica „Deutsche Revue“. Diarele liberale de dincolo ilu numescu „Manifestu“ alu conservatoriloru. D. Maiorescu vorbesce in acelu articulu in numele celoru din jun'a drepta (conservatore), pretinde in sede a fi intrerpretulu ideiloru si dorintieloru junimei romane in generalu. Este der' de unu deosebitu interesu pentru noi a cunoce aceste pretinse idei si dorintie. D. Maiorescu vorbesce si despre situatiunea Romaniloru din Austro-Ungari'a pe care asemenandu-o cu aceea a Romaniloru basarabeni de sub Russi'a o afla stralucita, cu tote ca insusi accentueza la finitulu articuluu „imprudint'a politice interiore a Unguriloru in contra Romaniloru.“ Reproducemu mai antaiu in estrasu numitulu articulu si la sfersitu vomu face si observarile nostre cu privire la ideile ce le contine.

Articulu se incepe cu intrebarea: „Ce insemeza pentru Germani'a unu principe de Hohenzollern pe tronulu Romaniei?“ Respondendu la acést'a intrebare d. Maiorescu constata indiferent'a, cu care au tractatu foile germane de 14 ani incoce situati'a politica a Romaniei si reserva rece, ce a manifestat'o pururea guvernulu germanu façia cu Romani'a „Pote ca in presentu lucrurile se voru fi schimbatu“, dice d. Maiorescu, si conchide acést'a din dissolvarea aliantiei celoru trei imperati, care a facutu se se schimbe dispositiunea Germaniei façia cu Russi'a.

Înainte de tóte d. Maiorescu voiesce se constata, că căderea principelui Cuza și redicarea principelui Carolu de Hohenzollern pe tronul românesc în primăver'a an. 1866 erau „inele în lantulu politicei prussiane“, cu alte cuvinte, că ar' fi oper'a lui Bismarck — dér' adauge îndată, că nu pôte aduce probe neresturnabile pentru acésta asertiune. Totusi se încerca a dá o proba, citandu unu pasagiu dintr'o brosiura politica aparuta la Paris în 1865, care era inspirata de ambasada prussiana, unde Austri'a pentru casulu, candu nu va cedá la pretențiile prussiane, este amenintata cu Kossuth, cu Garibaldi și cu „revolutiunea din Romani'a, care nu era inca invinsa.“ Evenimintele din primăver'a anului 1866 au justificatu aceste amenintari: „Déca în Iuliu 1866 Austri'a nu ar' fi încheiatu pace cu Prussi'a: pe de o parte aveau sè se redice Ungurii, pe de alta cele trei milióne de Romani austriaci aveau se fia avisati la cele ciuci milióne de conatiionali liberi din principatul moldo-romanu. Carolu de Hohenzollern era cuiulu resarítenu, pe care Prussi'a 'lu bagá în carnea monarchiei habsburgice, precum Italia era cuiulu dela sudu, ér' Ungari'a celu centralu.“

Constituirea Romaniei sub dinasti'a actuala este dupa d. Maiorescu oper'a politicej germane și de aceea viitorulu acestei țeri ar' trebui se atraga în modulu esentialu interesulu Germaniei. Vremile s'au schimbatu: cu Ungari'a s'a încheiatu dualismulu, Austri'a și Germani'a sunt legate adi prin cea mai buna „entente cordiale“ și principele Carolu, care fusese odinioara unu postu înaintatu în contra Austriei, pôte deveni acum unu postu înaintatu în contra Rusiei. Romani'a a fost și este și adi o arena de lupta între interesele opuse ale Austriei și ale Rusiei.

D. Maiorescu descrie apoi raporturile Romaniei cu Rusi'a dela Aprile 1877 încóce: convențiunea russo-romana dela 4/16 Aprile, contienendu garantarea întregitatii actuale a teritoriului romanu; ajutorulu armatei romane respinsu mai antau de Rusi'a apoi cerutu cu insistenti'a; căderea Plevnei cu ajutorulu armatei romane, dupa care Rusii potu luá Sipc'a și înaintandu pèna la Adrianopolu decidu sórtea resbelului.

În 19 Februaru (3 Martiu) s'a încheiatu pacea preliminaru dela San-Stefano. Romani'a era parasita de tóte poterile. Turci'a nu voiea se'i recunósca libertatea deplinu. Alianti'a celorlu trei imperati statea inca amenintatióra în façi'a Romaniei. În Ianuaru 1878 se lati deodata scirea, că Rusi'a voiesce se iè partea romana a Basarabiei. Mirarea se prefach în consternatiune, candu Rusi'a respinse bruscu admiterea delegatulu romanu la preliminarele pacii dela San-Stefano. Camerele romane declarara, că nu voru schimbulu propusu cu Dobrogea, „guvernulu protestá, Rusia amenintá cu forti'a și, candu lucrulu veni înainte congressulu dela Berlin, la 1 Iuliu 1878 dorinti'a Rusiei nu numai că se realizá, ci retrocesiunea Basarabiei deveni chiaru un'a din cele dóue conditii, sub cari Europ'a se invoieá în genere de a recunósce independenti'a Rom. „La congressu n'a mai fost vorba decât despre marimea compensatiei pentru cessiunea siluita de teritoriu. Principele Bismarck declara cessiunea Basarabiei de necesaria în interesulu unei paci durabile „că se nu remana în politic'a viitória a Rusiei vr'unu sentiment de dignité blessé.“

Articululu continua apoi din cuventu în cuventu în modulu urmatoriu:

„Ast-felu Basarabi'a e smulsa dela Romani'a, ér' acésta primesce Dobrogea în întinderea ei actuala. Principele Gortiacof mai declara, că este unu actu de generositate „de la part de la Rusie!“ Astadi Romani'a sta înainte faptulu complinitu: e independinta și independinti'a ei e recunoscuta. Basarabi'a a perdut'o inse si-a capatatu Dobrogea pentru ea.

„Nu scimu, în adeveru, déca prin acésta a disparutu din politic'a viitória a Rusiei acelu „sentimentu de dignité blessé“; dér' ceea ce scimu e, că unu adencu sentimentu de otierire și de neincredere în contra Rusiei a remasu în animile partii celei mai bune, tocmai a junimei romane, a partiei aceleia, care decide pentru viitoru. Si fiindu-cá într'o țiera, în care existe libertatea absoluta a presei și a intruniriilor și o posibilitate nelimitata pentru formarea și manifestarea unui curentu nationalu, imprejurarea acésta are însemnatate pentru directi'a politicej ei viitóriu, trebuie se consideramu mai de aprópe acésta stare óre-cum morala a opiniunii publice din țiera.“

„Totu, ce perde Rusi'a din influenti'a ei în Romani'a, trebuie sè cástige Austri'a. O scurta privire retrospectiva asupra trecutulu va face se resara cu claritate esactitatea acestei tese, chiaru déca n'ar' resari din faptulu, că prin tractatulu dela Berlinu se prevede în adeveru indepediti'a

Romaniei, dér' nu garantarea neutralitatii sale de catra marile puteri, în câtu țier'a se vede silita o reflectá la marile State învecinate și, practiculu vorbindu, va trebui se ajunga sèu în sfer'a puterii Rusiei sèu în sfer'a puterii Austro-Ungariei.

„Precumu se scie, Romani'a actuala cuprindea în secululu trecutu și provinciile Bucovin'a și Basarabi'a, cari pe atunci erau ale Moldovei, în cursulu vremei, comunicati'a, care deveni totu mai strinsa între acésta țiera și vecinile ei Austri'a și Rusi'a, se traduse pentru Romani'a în faptulu, că acestea 'i luara parti ale teritoriulu ei și le anesara, lucru pentru care dificultati cu Turci'a dedeau totudeauna doritulu pretestu. Astfelu Austri'a luá Bucovin'a prin tractatulu încheiatu cu Turci'a în Maiu 1775, remanendu în indoiela cestiunea, déca renunțiasse la pretensiunile ei formulate de mai înainte asupra țerii romanesce, precumu și asupra Bosniei și Serbiei (vedi asupra acestui punctu întunecosu Zinkeisen, Osman-Geschichte IV, p. 114). Rusi'a ne luá Bassarab'a prin pacea dela Bucuresti (28 Maiu 1812), adica partea Moldovei dintre Prutu și Nistru, asia dér' jumetatea Moldovei. Dér' în preliminarile pacii, cari stabilisera deja de la finele anului 1881 între generalulu Kutusof și Galib Efendi, Rusi'a pretinse și obtinuse întregu teritoriulu pèna în Siretu. O privire pe charta ajunge spre a vedé, că aprópe întrég'a Moldova ar' fi fostu perduta cátra Rusi'a. Numai înainte lui Napoleon I în contra „semiasiatiloru“ dela Nordu ilu iucuragiá pe Sultanu se nu confirme preliminarile și sili pe Rusi'a sè se multumésca cu Basarabi'a. Acestea tóte la începutulu acestui seculu.

Déca aruncamu acum o privire asupra starii Romaniloru basarabieni de sub Rusi'a precumu și asupra starii Romaniloru din Bucovin'a, Transilvani'a și Banatu de sub Austri'a, observamu o deosebire învederata: Romanii din Rusi'a sunt nimiciti, Romanii din Austri'a prosperedia, (? Red.) Rusi'a e o monarchia, care mistue nationalitatile Austri'a le conserva; Rusi'a e statulu absolutismulu centralistu și cuceritoru. Austri'a remane în esentia unu statulu federativu alu compromisulu dintre diferitele sale nationalitati. Nu mai exista în Basarabi'a nici o scóla romanésca nu se tiparesce în Rusi'a o carte ori o fóia romanésca, nu pôte trece de dinafara peste granitiile Rusiei; nationalitatea romana, cá atare, a disparutu aprópe între Rusii, în cursu de cinci-deci de ani.

Cu totulu alt-feliu în Bucovin'a austriaca. Nimicu nu se opune aci din partea statulu dezvoltarii bisericii romane, a scólei romane, a culturai romane. Se tiparescu cărți și foi romanesce, limb'a și literatur'a romana e obiectu de studiu în licee și la universitatea din Cernanti, ba chiar' în deceniulu nostru unu Romanu din Bucovin'a, baronulu Petrino, a fostu ministru de statulu Austriei sub Hohenwart în calitatea s'a de reprezentantu alu nationalitatii romane*) (Va urm.)

Dev'a 18/30 Ianuaru 1881.

Onorabila D-le Redactoru! Parastasulu în memori'a fericitulu Dr. Iosifu Hodosiu, anuntiatu pe diu'a de 11/23 Ianuaru a. c., s'a tîenutu cu multa pietate. În mani'a frigului de 18 graduri, unu numaru frumosu din întieleginti'a romana si poporulu din locu, a asistatu la acelu parastatu. Dupa servitiulu divinulu și 'nainte de a se începe ceremoniele parastasulu On. D. Ioane Papiu, protopopu gr. or., a tîenutu unu cuventu funebralu, dér' cu atat'a elocintia și intru atâtu de miscatu, încátu a storsu lacrimi din ochii ascultatoriloru. Cu multa dorere si-a adusu aminte de amicul seu din copilaria, descriindu calitatile frumóse și virtutile rare ale decedatulu și cu culori vie a aretatu marea perdere, ce a avut'o natiunea și cu deosebire gelnic'a lui familia.

La finitulu parastasulu unu altu amicu alu decedatulu, D-la George Secul'a, a ocupatu locu pe anvomu, tîenendu unu discursu, pe atâtu de pretiosu.

Acestu din urma cuventu numai puçinu a facutu mare impressiune asupra celorlu, cari au venitulu se dé decedatulu ultimulu tributulu de reverinti'a. Repausu eternu regretatulu nostru confrate, mangaiere și taria a poté suporta marea dorere, onor. sale familie!

Cá de încheiare, am'onóre a vè altura aici Panegiriculu D-lui G. Secul'a rogandu-ve sè 'lu publicati, cá noua dovéda, cum Romanii sciu se iubésca și se stimeze pe barbatii, cari au fostu fideli luptatori în tóta viéti'a loru.**)

Altele câtu mai curendu. Cu salutare.

Cassiu.

*) D. Maiorescu este reu informatu. Br. Petrino n'a fost ministru sub Hohenwart ci sub Potocki, si nu a fostu chiamatu la ministeru în calitatea s'a de reprezentantu alu nationalitatii romane. Red.

**) Vomu publicá acestu discursu în unulu din numerii viitori. Red.

Retiparirea cartiloru bisericesci romane.

Raportulu

privitoriu la revisuirea și editarea cartiloru bisericesci, prezentatu comisiunei santului Sinodu de prea santitulu Melchisedecu, Episcopulu de Romanu, în sessiunea de tótna a anului 1880.

(Urmare.)

4. La revisuirea cartiloru bisericesci se va procede în modulu urmatoriu:

Cártilu de revisuitu se voru recomanda de catra St. Sinodu presiedintulu comitetulu, care va regula imediatu procederea la revisuire. Cartile revisuite și aprobate de toti membrii comitetulu se voru înainte apoi St. Sinodu, carele observandu revisuirea comitetulu și gasindu-o îndestulatóre, va tramite cartea respectiva la Directorulu tipografiei bisericesci spre tiparire. Comitetulu la revisuirea cartiloru bisericesci se va conforma regulelor urmátóre:

a) Va alatura cartea de revisuitu cu originalulu, dupa carele ea a fostu tradusa.

b) O va confrunta și cu alte traduceri facute mai de nainte de pe acelu originalu atâtu în limb'a romana, câtu și în alte limbi și la locurile dubiose, echivoce, ori neprecise, va prefera pre aceea traducere, care se va paré mai potrivita cu originalulu, sèu la trebuintia va face o noua traducere a acelu locu.

c) Va observá, ca în limb'a romana se fia esprimate ideile originalulu cu exactitatea gramaticala, logica și teologica.

d) Terminii Teologici și cei bisericesci stabiliti de Sinóde și de Biserica pentru exprimarea dogmeloru și a reueliloru bisericesci, trebuie se fia tradusi cu cea mai scrupuloasa esactitate, adoptandu la nevoie chiaru terminii originali grecesci și investindu-i în forma romana, spre a înlatura perfrasele cele de prisosu.

e) Fraseloru se va dá turnur'a limbei romane pe câtu va ierta fidelitatea traducerii. Nu trebuie inse arbitramente a se parasi turnur'a cea clasica, carea adese ori transpare în traducerea romana anterióra, și carea dá limbei bisericesci gravitatea și majestatea cuventulu lui Dumnedieu.

f) La exprimarea ideiloru în romanesce sè se respecte principiulu popularitatii limbei, atâtu de multu respectatu de vechii traducétori Romani; pe câtu inse acésta regula nu va fi în opositiu cu trebuintia de a exprimá ideile originalulu cu tóta exactitatea loru, esactitate, pre carea adese ori traducatorii cei vechi o au sacrificatu popularitatii. Limb'a nostra astadi este mai înaintata și mai bogata în forma și expresiuni, de câtu înainte. Biserica, desi emanaminte conservatóre, este totu deodata o mare scóla pentru poporulu, unde elu se cultiva și intelectualminte și moralicesce, invétia treptatu și idei și expresiuni.

g) În cesti'a puritatii limbei sè se ferésca de ori ce extremitati și arbitraritati ce se vedu în literatur'a nostra moderna. Îndata ce o expresie întrebuintata în limb'a bisericésca, ori de ce provenintia ar' fi ea în originea s'a, este întielesá de romani și primita în limba, si esprima bine idea originala, și alta expresie equivalenta nu este în limb'a poporulu, aceea se va mantiené și în viitoriu. D. e. dicerile: Slava, Slavescu, Slavitu, Proslavescu, unii din editorii moderni au creditu ca facu, mai bine înlocuindu-le cu marire, marescu, maritu, prea marescu, s. a.; inse în tóte limbile culte alta este slava și alta marire; a lepada prin urmare acestu cuventu, ne avendu altulu equivalentu, însemna a saraci limb'a și a o prosti. De aceea dicerile adoptate în limb'a bisericésca din limbele, cu care romanii au fostu în contactu, numai atunci sè se schimbe, candu ar' fi altele romane de aceeași însemnare d. e. poporulu în locu de „norodu“, timpulu în locu de „vremu“, dreptu credintiosu în locu de „pravoslavnicu“ s. a. Sèu candu dicerile întrebuintate pèna acum ar' fi în opositiu cu eufoni'a limbei romane, precum: blagoslovenie, polulojnitia, bogoslovenie, voscrésna, peasna, blagorodie, bogorodicina, troicinicu, pavecernitia, obednitia, slavoslovia, presfestelna, osvestanie, blagocestie etc. bunulu simtiu românescu care, cá aceste vorbe, care nu potu dobandi cetatania în limb'a Romana, sè se înlocuiesca cu altele romane equivalente, și la nevoie chiaru se li se prefera terminii originali grecesci, precum s'a și facutu cu unele pèna acum adoptandu-se d. e. dicerile: ghiasma în locu de „osvestania“, buna cinstire în locu de „blagocestie“, bunavestire, în locu de „blagovestenie“, marturisire în locu de „spovedanie“, teologia în locu de „bogoslavie“ oda sèu cantare în locu de „pésna“, docsologia în locu de „slavoslovia“, bine-cuventare în locu de „blagoslovenia“ triodu în locu de „tripiasnitu“, mesmoptica în locu de „polunosnita“, tipica în locu de „obednitia“, ortodoxie în locu de „praeslavie“ s. a.

În totu casulu în ovatiunile limbistice în limb'a cartiloru bisericesci se îngadue numai, intru câtu ele voru fi cerute de o vederata trebuintia, provocata de esactitatea espresieiuniloru de estetic'a ceruta de ori ce limba culta. De aceea tóte traducerile moderne de terminii bisericesci, cari

